

tehty päätöstä. Nykyiselläänkin satamarata oli välttävästi voinut hoitaa eri satamien ja rautateiden välisen tavaraliikenteen. Uuden keskustasuunnitelman mukaan tullaan kyseinen satamaradan osa siirtämään tunneliin Pohj. Rautatiekadun alle, jolloin rata rakennettaneen kaksiraiteiseksi. Kun Munkkisaa-
ren asemakaavassa on Hernesaaren niemen itäranta vahvistettu koko pituudeltaan puistoksi, saataisiin syntymään Kaivopuistosta Hernesaaren kärkeen ulottuva yhtenäinen viheralue. Lautakunta katsoi edelleen, ettei ehdotettu ratapihan uudelleen järjestely ollut esteenä Merisataman alueen järjestämiselle viihtyisäksi rantapuistoalueeksi. Kau-

punginhallitus oli 8.6. kumonnut v. 1963 (ks. s. 354) tekemänsä päätöksen sekä samalla päättänyt eräistä järjestelyistä em. kaduilla. Lisäksi kaupunginhallitus oli kehottanut satamalaitosta yhteistoiminnassa Valtionrautateiden, kaupunkisuunnitteluviraston ja rakennusviraston kanssa huolehtimaan toimenpiteiden toteuttamisesta siten että Neitsytpolun jatkeena olevan tasoyli-
käytävän turvalaitteiden hankinta ja asennus suoritettaisiin Valtionrautateiden kustannuksella. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (21.6. 575 §).

9. Liikelaitoksia koskevat asiat

S ä h k ö l a i t o s

Viranhaltijat. Sähkömestareiden ja piirtäjän virkojen järjestely ja eräiden virkojen lakkauttaminen (8.2. 126 §, 5.4. 284 §, 6.9. 632 §, 8.2. 119 §, 5.4. 283 §, 19.4. 320 §, 24.5. 411 §, 6.9. 633 §, 4.10. 734 §, 8.11. 820 §, 13.12. 915 §, kunn. as. kok. n:o 149),

Teollisuuslaitosten uusien johtosääntöjen aiheuttamien virkajärjestelyjen vuoksi kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kertomusvuoden talousarviossa sähkölaitoksen käyttömenojen kohdalla suoritettua määrärahojen kustannuslajittaista osoitusta siten, että osoitus tilapäisten viranhaltijain palkkaamiseen poistetaan ja että vakinaisten viranhaltijain palkkaamiseen saadaan käyttää enintään 3 044 203 mk. Muutos aiheutui uuden johtosäännön aiheuttamasta virkojen järjestelystä (10.5. 383 §).

Hankinnat. Sähkön- ja lämmönhankintaan päätettiin käyttää ulkovalaistukseen merkitystä määrärahadista 200 000 mk, sähkönmyyntiin merkitystä määrärahadista 500 000 mk ja kaukolämmitykseen merkitystä määrärahadista 1.6 mmk (29.11. 897 §).

Kaupunginvaltuusto oikeutti teollisuuslaitosten lautakunnan käyttämään v:n 1966 talousarvioon erityisiä töitä varten varastusta määrärahadista kertomusvuodelle siirtyneen 177 560 mk pienjänniteverkkohankintoihin (10.5. 381 §).

Voima-asetmat. Kaupunginvaltuusto oikeutti sähkölaitoksen käyttämään kertomusvuoden talousarvioon kaukolämmitystä varten merkitystä määrärahadista enintään 350 000 mk Suvilahden voima-asetmalla ja enintään 80 000 mk Salmisaaren voima-asetmalla suoritettaviin töihin (7.6. 489 §).

Kaupungin alueella olevien moottoriteiden valaiseminen. Kaupunginvaltuusto päätti esittää tie- ja vesirakennushallitukselle, että Helsingin—Jorvaksen moottoritien sekä Tuusulan moottoritien kaupungin alueella olevien osuukien sekä Helsingin—Lahden moottoritien osuuden Koskelantie—Tattariharju valaisemisesta tehtäisiin valtion ja kaupungin kesken seuraava sopimus:

1 §.

Moottoritien valaistukseen kuuluvat ne pylväät valaisimineen, kaapeleineen ja mui-

ne laitteineen, joita käytetään varsinaisen moottoritien valaisemiseen.

Liittymien valaistukseen kuuluvat ne pylväät valaisimineen, kaapeleineen ja muine laitteineen, joita käytetään liittymäteiden ja -siltojen valaisemiseen.

Käytettäessä yhteisiä pylväitä sekä moottoritien että liittymän valaisemiseen katsotaan pylväät kaapeleineen ja moottoritietä valaiseva valaisin kuuluviksi moottoritien valaistukseen, mutta liittymää valaiseva valaisin liittymän valaistukseen.

Mikäli moottoritien ja liittymän valaistukset toteutetaan yhteisiä korkeita mastoja käyttäen, sovitaan jako moottoritien ja liittymän valaistukseen kuuluvien laitteiden kesken mastokohtaisesti siten, että pääasiallisesti moottoritietä valaisevat mastot valaisimineen, kaapeleineen ja muine laitteineen kuuluvat moottoritien valaistukseen ja muut mastot liittymän valaistukseen.

Valaistuksen käyttöön luetaan kuuluviksi valaistuksen sytytys ja sammutus, valaistuksen toiminnan valvonta, lamppujen vaihto sekä valaisimien puhdistus.

Valaistuksen kunnossapitoon kuuluvat pylväiden uusintamaalaukset, kallistuneiden pylväiden oikaisut sekä vaurioituneiden pylväiden, valaisimien ja johtojen korjaukset.

Valaistuksen kunnossapitoon eivät kuulu loppuunkuluneiden pylväiden, valaisimien tai muiden laitteiden uusiminen eivätkä sellaiset toimenpiteet, jotka korottavat valaistuksen pääoma-arvoa.

2 §.

Tie- ja vesirakennushallitus suunnittelee ja rakentaa kustannuksellaan moottoriteiden ja niiden alueella olevien liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien valaistukset.

Helsingin kaupunki suunnittelee ja rakentaa kustannuksellaan liittymien ja niiden alueella olevien liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien valaistukset.

Valaistussuunnitelmat hyväksytään molempien osapuolten toimesta ennen niiden toteuttamiseen ryhtymistä.

Hyväksyminen käsittää pylvästyypit, pylväiden paikat, valaisintyypit, lampputehot ja sähköverkot.

3 §.

Valaistukset pyritään mahdollisuuksien mukaan toteuttamaan siten, että kunkin moottoritien ja sen liittymien osalta tehdään valtion ja kaupungin toimesta suoritettavat työt samanaikaisesti sekä yhteistyössä tie- ja vesirakennushallituksen ja kaupungin sähkölaitoksen kesken.

Mahdollisesti tarpeelliseksi osoittautuvat erilliset yksityiskohtaiset sopimukset kysymyksessä olevien moottoritieosuuksien ja niiden liittymien valaisemistöiden suorituksesta tehdään tie- ja vesirakennushallituksen sekä kaupunginhallituksen kesken.

4 §.

Moottoriteiden valaistuslaitteet jäävät tie- ja vesirakennushallituksen omistukseen.

Liittymien valaistuslaitteet jäävät Helsingin kaupungin omistukseen.

5 §.

Kaupunki huolehtii kustannuksellaan sekä moottoriteiden että liittymien valaistuksen käytöstä ja kunnossapidosta siihen lukien myös liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien valaistuslaitteet.

Kaupunki kustantaa sekä moottoriteiden että liittymien valaistuksen tarvitseman sähkön siihen lukien myös liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteenohjausvalojen ja vastaavien sähkön. Kaupunki ei kuitenkaan kustanna tien rakennus- eikä korjaustöiden tarvitsemaa sähköä.

Tie- ja vesirakennushallitus ja kaupunki huolehtivat kumpikin omalla kustannuksellaan omistamiensa laitteiden sellaisista

peruskorjauksista ja uusimisista, joiden ei voida katsoa kuuluvan käyttöön eikä kunnossapitoon.

6 §.

Mahdollisista muutoksista valaistuslaitteisiin neuvottelevat osapuolet erikseen.

Muutostöiden suunnitelmat on molempien osapuolten hyväksyttävä ennen niiden toteuttamiseen ryhtymistä.

Muutostyöt suoritetaan samoja periaatteita noudattaen kuin valaistuksen rakentamisesta on edellä sovittu, ellei neuvotteluissa toisin sovita.

7 §.

Tästä sopimuksesta mahdollisesti aiheutuvat erimielisyydet pyrkivät osapuolet ensisijaisesti ratkaisemaan keskinäisillä neuvotteluilla. Mikäli ne eivät johtaisi tulokseen, jätetään riitaisuus laillisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Erimielisyyden laadun niin edellyttäessä voivat osapuolet kuitenkin sopia asian jättämisestä välimiesoikeuden ratkaistavaksi, jolloin menettelyssä noudatetaan välimiesmenettelystä annetun lain säännöksiä siten, että välimiehenä voi olla myös osapuolen palveluksessa oleva henkilö.

8 §.

Tätä sopimusta on tehty kaksi samansisältöistä kappaletta, yksi kummallekin osapuolelle.

Kaupunginhallitus oikeutettiin hyväksymään sopimukseen pienehköjä muutoksia, sopimuksen edellyttämät valaistussuunnitelmat kaupungin puolesta ja mahdollisesti tehtävät erilliset yksityiskohtaiset sopimukset ko. moottoritieosuuksien valaistustöiden suorittamisesta (24.5. 414 §).

Sähköjohtojen asentaminen. Fastighetsaktiebolaget Södra Esplanadgatan 12 -nimiselle yhtiölle myönnettiin oikeus asentaa kaksi riippukaapelia talon Etel. Esplanadikatu 12 seinästä kadun toisella puolella sijaitseviin

katuvalopylväisiin siten, että johtojen asentaminen suoritetaan sähkölaitoksen antamien ohjeiden mukaisesti ja että yhtiö vastaa kaikesta vahingosta, mikä johdoista saattaa aiheutua kaupungille tai kolmannelle henkilölle. Lupa oli voimassa toistaiseksi, irtisanomisaika 6 kk (24.5. 410 §).

K a u k o l ä m m i t y s

Myllypuron kaukolämpöverkon yleissuunnitelma käsittää Myllypuron, Kontulan, Vesalan, Mellunmäen sekä Jakomäen asuntoalueet. Yleissuunnitelmaan sisältyvän alueen lämpötehon kokonaistarve on n. 140 MW, josta Myllypuron lämmitysvoimalaitos pystyy tyydyttämään n. 90/Ccal/h eli n. 105 MW. Lämpötehoa tarvitaan alueelle lisää n. 35 MW sekä varatehoa n. 23 MW. Kun kuumavesikattiloita ylikuormittamalla pystytään lyhytaikaisesti ottamaan varatehoa n. 12 MW, tarvittaisiin lisätehoa vähintään n. 46 MW. Kaupunginvaltuusto oikeutti sähkölaitoksen rakentamaan n. 46 MW tehoinen huippu- ja varalämpökeskuksen Jakomäkeen (5.4. 285 §).

Munkkisaaren puhdistamon alueelle päätettiin rakentaa n. 208 MW tehoinen huippu- ja varalämpökeskus (21.6. 525 §).

Vesilaitos

Viranhaltijat. Piirtäjän viran lakkauttaminen (8.2. 126 §, kunn. as. kok. n:o 149).

Kaupunginvaltuusto oikeutti vesilaitoksen käyttämään kertomusvuoden talousarvion osoituksesta poiketen vakinaisten viranhaltijain palkkaamiseen 1 190 916 mk ja tilapäisten viranhaltijain palkkaamiseen 107 329 mk (4.10. 751 §, 25.1. 78 §).

Käyttöomaisuuden poistoihin päätettiin käyttää 5 437 959 mk talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen (8.3. 208 §).

Luonnospiirustusten hyväksyminen. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkkit

K. R. Lindgrenin laatimat Ilmalan uuden vesisäiliörakennuksen luonnospiirustukset n:o 135/167—180, 135/182 ja 135/183 (7.6. 455 §) sekä Vanhankaupungin vedenpuhdistuslaitoksen peruskorjauksen II rakennusvaihetta ja laitoksen laajennuksen suorittamista koskevat, arkkit. Bertel Saarnion laatimat luonnospiirustukset n:o 1—14 (13.12. 916 §).

Vantaan tulvimisvaaran vähentämistä koskevassa vt Pettisen ym. sekä Vantaan tulvahaittojen poistamista koskevassa vt Jokisen ym. aloitteissa esitettiin mm., että Vantaanjoen tulvat koskevat Helsingin kaupunkia ja sen asukkaita niin läheisesti, että kaupunginhallitusta olisi kehotettava kiireellisesti selvittämään, miten tulvat vastaisuudessa olisivat estettävissä ja paljonko nämä toimenpiteet maksaisivat sekä missä suhteessa ne ovat Vantaanjoen viimeisten tulvien aiheuttamiin vahinkoihin, josta olisi aihetta hankkia edes likimääräinen selvitys. Lisäksi olisi Vantaanjoen Pikkukosken kapeikko syvennettävä joen normaalia syvyyttä, 7—9 m:ä vastaavaksi ja levennettävä poistamalla joen Pukinmäen puoleisella rannalla oleva kallio. Vanhassakaupungissa oleva pato olisi uudistettava sellaiseksi, että sitä voitaisiin säädellä vesitilanteen mukaan. Asianomaiset viranomaiset olisi velvoitettava keväisin ryhtymään riittävän ajoissa ennakolta ehkäiseviin toimenpiteisiin joen alajuoksussa olevan jään poistamiseksi. Samalla olisi kiirehdittävä Pukinmäen vesi- ja viemäriverkoston rakentamista. Kaupunkisuunnittelulautakunta piti aloitteita aiheellisina ja yhtyi niissä tehtyihin ehdotuksiin tulvavaaran poistamiseksi, kuitenkin niin ettei Pikkukosken Pukinmäen puoleiseen kallioon maisemallisista syistä kajottaisi, vaan että tarvittaessa avattaisiin tulvakanava kallion ja Pukinmäen puoleisen rannan välissä olevan alavan maaston kautta. Lautakunta oli esittänyt kaupunginhallitukselle, ettei Save-
lan alueelle rakennettaisi vesijohtoa, koska alue ei ole asuntoalueeksi sopiva ja että alueen tiloja ryhdyttäisiin lunastamaan kau-

pungille. Pukinmäen muun osan vesi- ja viemäryöt suoritettaisiin asemakaavan toteuttamisen yhteydessä. Teollisuuslaitosten lautakunnan ilmoituksen mukaan on Vantaanjoen keskimääräinen tulvakorkeus Oulunkylän kohdalla NN + 7,72 m ja keskimääräinen tulvavirtaama 144 m³/s. Keväällä v. 1966 sattuneen kaltaisen, ehkä kerran 100 vuodessa esiintyvän tulvan alentaminen edellyttäisi verrattain suuria rakennustöitä jokisuussa. Kynnyksen mataloittamiseen ei olisi mahdollisuuksia vaarantamatta vedenottoa Vantaanjoen alajuoksulla. Jos Vantaanjoessa Pukinmäen kohdalla n. 2.5 km Vanhankaupungin patoa ylempänä haluttaisiin keväällä v. 1966 sattuneen kaltaisen tulvan aikaista vedenkorkeutta alentaa puolisen metriä, olisi tulvavedenkorkeutta Vanhankaupungin sillan kohdalla alennettava lähes metrin verran. Käyttökelpoisin mahdollisuus tulvakorkeuksien alentamiseksi olisi itäisen haaran kalliokynnyksen louhiminen ja tasoittaminen nykyistä kynnyskorkeutta alentamatta. Kustannuksiltaan tämä työ olisi n. 200 000 mk ja siis huomattavasti halvempi säädettävääaukkoisen padon rakentamiseen verrattuna. Laskelmien mukaan meni kevään 1966 huippuvirtaamasta (310 m³/s) vain kolmasosa itäisen haaran kautta. Louhimalla kalliota tasoon NN + 4.0 m, rakentamalla ylisyoökykynnyks (NN + 6.0 m) ym. voitaisiin vedenjohtokykyä huomattavasti lisätä ja siten alentaa tulvavedenkorkeuksia suunnilleen saman verran kuin em. säädettävääaukkoisen padon avulla. Lautakunnan käsityksen mukaan kevään 1966 tulvavahingot Vantaanjoen alueella — myös sen alajuoksulla — olivat syntyneet kaupungista riippumattomista tekijöistä eikä kaupunki ollut korvausvelvollinen niistä. Kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan oli Pukinmäen korjattu ja muutettu asemakaava hyväksytty 24.5. Vesilaitos oli laatinut työohjelman Vantaanjoen tulvanaikaisiin vedenkorkeuksiin vaikuttavien tekijöiden tutkimisesta sekä tulvien aiheuttamien haitto-

jen poistamisesta tai vähentämisestä. Ohjelman mukaisesti toimenpiteisiin oli jo ryhdytty ja käytettiin työssä myös ulkopuolista asiantuntijaa. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (21.6. 576 §).

K a a s u l a i t o s

Viranhaltijat. Piirtäjän virkojen järjestely sekä eräiden virkojen lakkauttaminen (8.2. 126 §, 6.9. 634 §, kunn. as. kok. n:o 149).

Kaupunginvaltuusto oikeutti kaasulaitoksen käyttämään v:n 1966 talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen eläkkeisiin ja hautausavustuksiin 1.282 mmk sekä kertomusvuoden talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen vakinaisten viranhaltijain palkkaamiseen 883 080 mk (8.2. 130 §, 20.12. 955 §).

T e o l l i s u u s l a i t o s t e n l a u t a k u n n a j a s e n k a n s l i a

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto oikeutti teollisuuslaitosten lautakunnan käyttämään v:n 1966 talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen lautakunnan ja sen kanslian vakinaisten viranhaltijain palkkoihin 47 789 mk ja eläkkeisiin 7 691 mk sekä kertomusvuonna vastaavasti 51 804 mk ja 8 090 mk (11.1. 38 §, 13.12. 933 §).

L i i k e n n e l a i t o s

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen käyttämään v:n 1966 talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen tilapäisten viranhaltijain palkkaamiseen 29.75 mmk sekä eläkkeisiin ja hautausavustuksiin 7.4 mmk (25.1. 77 §).

Liikenneopiston perustaminen. Kaupunginvaltuusto päätti v. 1966, että liikennelaitok-

seen saataisiin perustaa Helsingin kaupungin liikennelaitoksen ammattikoulu -niminen ammattikoulu ja että sitä varten hyväksyttäisiin liikennelaitoksen lautakunnan esittämä perustamissuunnitelma. Valtioneuvosto oli 28.7.1966 ilmoittanut, ettei anomukseen voitu suostua, koska koulun tarkoitus oli määritelty niin suppeaksi, että se kouluttaisi työntekijöitä vain kaupungin liikennelaitoksen omaa tarvetta varten. Ammattikasvatushallituksen kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen lautakunta päätti 2.12.1966 tehdä esityksen Helsingin kaupungin liikenneopiston perustamisesta. Opistoon kuuluisi korjaamo-osasto teknillisten alojen ammattimieskoulutusta varten ja liikenneosasto liikennehenkilöstön, esimiesten ja kuljettajien kouluttamista varten. Lisäksi keskitettäisiin opistoon liikennelaitoksen palveluksessa olevan henkilökunnan tarpeellinen peruskoulutus, jatkokoulutus ja uudelleen koulutus kursimuotoisena. Opisto toimisi ammattikasvatushallituksen valvonnan alaisena ja saisi siten laissa määriteltyä valtionapua 65 % hyväksytyistä menoistaan. Kaupunginvaltuusto päätti, että liikennelaitokseen saatiin perustaa Helsingin kaupungin liikenneopisto -niminen ammattioppilaitos ja että sitä varten hyväksyttäisiin liikennelaitoksen lautakunnan esittämä perustamissuunnitelma. Valtioneuvostolta päätettiin pyytää, että perustamissuunnitelma hyväksyttäisiin, että ammattioppilaitoksen toiminnan tukemiseksi saataisiin v. 1958 ammattioppilaitoksista annetun lain 12 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta sekä että liikenneopiston oppilaspaikat luettaisiin kaupungin hyväksi ammattioppilaitoksista annetun lain 6 §:ssä tarkoitettuna oppilaspaikkavelvoitteen täyttämisenä (22.3. 252 §).

Kaluston hankinnat ja korjaukset. Kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen tilaamaan kertomusvuoden aikana 60 kpl v. 1968 käyttöön otettavaksi tarkoitettuja diesellinja-autoja (22.2. 164 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto oikeutti lau-

takunnan käyttämään v:n 1964 talousarvioon raitiovaunujen peruskorjauksiin merkittyä määrärahaa myös laitoksen linja-autokaluston peruskorjauksiin (8.3. 207 §).

Asuntokiinteistöjen menoihin saatiin käyttää enintään 50 000 mk v:n 1966 talousarvion tilille Hallinto merkitystä määrärahasta (11.1. 39 §).

Laivaliikenteen aiheuttamiin menoihin saatiin kertomusvuoden määrärahoista Hallinto käyttää enintään 63 000 mk (15.11. 871 §).

Vapaa- tai alennuslippujen myöntämistä invalideille, vanhuksille ym. liikennelaitoksen ajoneuvoissa koskevasta valituksesta annettava lausunto. Kaupunginvaltuusto käsitteli v. 1966 (s. 297) useita aloitteita, jotka koskivat liikennelaitoksen vapaa- tai alennuslippuja saavien ryhmän laajentamista. Asiasta suoritettiin puheenjohtajan ehdotuksen mukainen äänestys ja kun mikään ehdotuksista ei tullut määränemmistöllä hyväksytyksi, kaupunginvaltuusto päätti yksimielisesti hyväksyä kaupunginhallituksen ehdotuksen ja katsoa asiasta annetut lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta. Vt Hakulinen valitti päätöksestä lääninhallitukseen, joka ei vtt Salomaan ja Mattssonin ehdotusten osalta ottanut valitusta tutkittavakseen ja vtt Karkisen ja Hakulisen ehdotusten osalta hylkäsi valituksen. Vt Hakulinen valitti lääninhallituksen päätöksestä edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka pyysi kaupunginvaltuustolta selityksen asiasta. Asiamiestoimisto totesi lausunnossaan mm., että hyväksytty äänestysmenettely ja toimitetut äänestykset olivat olleet lainmukaisia. Vtt Hakulisen ja Karkisen ehdotusten niiltä osin kuin oli kysymys vanhuksille myönnettävistä alennuksista asiamiestoimisto katsoi, että päätöksen hyväksymisestä sellaisenaan olisi ollut seurauksena menoerä, johon talousarviossa ei ollut varauduttu. Tämän vuoksi asiasta päättäminen oli vaatinut määränemmistön. Kaupunginvaltuusto päätti esittää korkeimmalle hallinto-oikeu-

delle annettavassa selvityksessään valituksen hylättäväksi (29.11. 885 §).

Parempien liikenneolosuhteiden aikaansäämistä Kustaankartanon vanhuksille koskevassa aloitteessaan huomauttivat vt Ruohonen ym., että Tuusulantien leventämisen ja liikennejärjestelyjen seurauksena olivat Kustaankartanon vanhainkodin asukkaiden liikenneyhteydet keskustaan huomattavasti vaikeutuneet. Aikaisemmin palvelivat liikennelaitoksen Tuusulantiellä liikennöivät linja-autot myös vanhainkodin liikennettä. Lähin liikennelaitoksen linja n:o 64 liikennöi pitkin Mäkitorpantietä, josta on laitokseen vanhusten liikkumisen kannalta kohtuuttoman pitkä ja vaikea matka. Yksityisten liikennöitsijäin autot sivuuttavat laitoksen lähempää, mutta niillä on pitkä vuoroväli eikä pysäkkien sijaintikaan ole paras mahdollinen. Vanhusten viihtyvyyden takia olisi tärkeätä saada liikenneyhteydet joustavamiksi ja vanhusten liikkumistarvetta paremmin palveleviksi. Aloitteentekijät ehdottivat linjan n:o 64 ohjaamista Kustaankartanoa ympäröiviä katuja pitkin, tai kokonaan uuden linjan perustamista palvelemaan myös alueen yhä lisääntyvää asutusta. Liikennelaitoksen lautakunta ilmoitti, että Kustaankartanon ohi Käskynhaltijantietä pitkin kulkee Helsinki-Maaseutu-Liikenne Oy:n linja n:o 72 ja Kivalterintietä pitkin Metsälän Linja Oy:n linja n:o 69. Lähin liikennelaitoksen linja 64 kulkee Mäkitorpantietä pitkin. Linjan 72 pysäkit ovat Kustaankartanon pohjoisportin läheisyydessä ja linjan 69 pysäkki sen eteläportin läheisyydessä. Linjan 64 pysäkeille on matkaa Kustaankartanon eteläportilta n. 300 m. Yksityisten linjojen vuorovälit ruuhka-aikoina ovat 10—15 min sekä päivällä ja illalla 30 min:n vuorovälit. Linjalla 64 on ruuhka-aikoina n. 5 min:n vuorovälit, päivällä 13 min:n vuorovälit ja illalla 12—20 min:n vuorovälit. Kustaankartanon luota on siis suorat yhteydet sekä Mannerheimintien että Hämeentien suunnalle. Lautakunta katsoi, että Kustaan-

kartanon liikenneyhteydet on hoidettu tyydyttävällä tavalla, joten ei ollut syytä muuttaa nykyisten linjojen reittejä. Lautakunnan mielestä ei aloitteen tulisi antaa aiheutta toimenpiteisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi (21.6. 577 §).

Liikennemaksujen muuttamisesta linjalla Ruoholahti—Vallila tekemässään aloitteessa huomauttivat vt Salomaa ym., että yksi yhteistariffin suurimmista epäkohdista oli se, että Ruoholahden, Lapinlahden ja Kampin alueella asuvat, Marian sairaalan potilaat sekä Ruoholahden, Lapinlahden ja Salmisaaren alueilla työssä käyvät joutuivat maksamaan 1 vyöhykkeen maksun reitillä Ruoholahti — Kampin aukio — Rautatieasema — Hakaniemi — Kallio — Vallila ja päinvastoin, koska mainittua kulkureittiä, vaikka se kuuluu keskusta-alueeseen, liikennöivät ainoastaan linjat 54 ja 24, jotka ovat vyöhykelinjoja. Koska ei ollut oikein, että mainittua keskustalinjaa käyttävät matkustajat joutuvat jatkuvasti maksamaan 1 vyöhykkeen maksun esittivät aloitteentekijät, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin ryhtymään toimenpiteisiin mainitun epäkohdan poistamiseksi. Liikennelaitoksen lautakunta mainitsi, että keskustamaksukysymystä käsiteltiin viimeksi kaupunginvaltuuston kokouksessa 8.6.1966, jolloin käsiteltiin yhteistariffin tarkistustoimikunnan mietintöä koskevasta valtuuston ponnesta

annetut selvitykset. Kaupunginvaltuusto ei katsonut selvityksiä riittäviksi, vaan kehotti kaupunginhallitusta asettamaan toimikunnan kiireellisesti tutkimaan kaupungin joukkokuljetusliikennettä kokonaisuudessaan sekä minkälaista järjestelmää ja tariffipolitiikkaa kaupungin sisäisessä joukkokuljetusliikenteessä tulisi noudattaa. Kaupunginvaltuusto hyväksyi 19.10.1966 liikennelaitoksen tariffimääräisten lippujen uudet hinnat. Yhden vyöhykkeen sarjalipun yhden matkan hinnan ja keskustamaksun ero on tällä kertaa 5 p. Keskustamaksun piiriin kuuluvat kaikki raitiolinjat ja lisäksi alueella kokonaisuudessaan liikennöivät autolinjat. Osa keskustaluueesta jää kuitenkin esikaupunkilinjojen hoidettavaksi. Mikäli katsottaisiin välttämättömäksi, että matka Marian sairaalasta Hakaniemeen ja Kallioon olisi voitava matkustaa kertamaksulla, olisi tätä varten perustettava erillinen keskustan autolinja. Kun linja 55 kuitenkin palvelee hyvin molempia yhteyksiä, ei pelkän pienen maksueron vuoksi ollut kannattavaa perustaa erillistä keskustalinjaa. Lautakunta katsoi, ettei aloitteen tulisi antaa aiheutta toimenpiteisiin. Päätös tehtiin äänestyksen jälkeen, vähemmistön ollessa sitä mieltä, että linjaa Ruoholahti — Vallila käyttäville matkustajille tulisi järjestää mahdollisuus suorittaa matkansa keskustalinjamaksuin. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (19.4. 334 §).

10. Muu liikeluonteinen toiminta

Teurastamolaitos

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto oikeutti teurastamolaitoksen lautakunnan käyttämään v:n 1966 talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen eläkkeisiin ja hautausavustuksiin 249 800 mk sekä tilapäisten viranhaltijain palkkaamiseen 33 560 mk ja

kertomusvuoden talousarviossa määrätystä osoituksesta poiketen tilapäisten viranhaltijain palkkoihin 35 560 mk (11.1. 40 §, 8.11. 844 §).

Teurastuspalkkioiden korottaminen. Kaupunginvaltuusto päätti korottaa teurastuspalkkiot 28.3. lukien. Korotettuihin teurastuspalkkioihin lisätään laitoksen määrää-